

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΙΔΑΚΤΟΡΕΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟ ΕΤΟΣ: 2023-2024

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΗΤΡΩΟΥ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΤΙΤΛΟΣ εκπονούμενης διατριβής	ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ	ΜΕΛΗ Συμβουλευτικής Επιτροπής	ΑΠΟΦΑΣΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ	ΠΕΡΙΛΗΨΗ εκπονούμενης διατριβής
236767001	ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΛΑ	Υπολογιστική αναγνώριση και τεκμηρίωση ιχνών υφής ιστορικών αρχιτεκτονικών και τεχνικών αντιγραφών σχεδίων των αρχών του 20ου αιώνα, δημιουργημένων με φωτογραφικές και μηχανικές τεχνικές	ΚΟΚΛΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ , ΕΠΙΚ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	<ul style="list-style-type: none"> • ΖΕΡΒΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ • ΚΑΛΑΤΖΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΒΙΟΪΑΤΡΙΚΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 	35/19-12-2023	Η αναπαραγωγή των αρχιτεκτονικών σχεδίων κατά το πρώτο μισό του 20ου αι., γίνεται με φωτογραφικές τεχνικές, όπως ή κωνοτυπία, η διαζυτυπία κ.α. ή με φωτομηχανικές τεχνικές εκτύπωσης, όπως η ζελατυπία "Dagrel". Τα αρχιτεκτονικά και τεχνικά σχέδια της εποχής αυτής αποτελούν σημαντικά αρχαιολογικά τεκμήρια σε αρχεία, βιβλιοθήκες και συλλογές. Η παρούσα πρόταση έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός υπολογιστικού μοντέλου αναγνώρισης των οπτικών χαρακτηριστικών που αποτελούν στοιχεία αναγνώρισης της κάθε τεχνικής εκτύπωσης, και τη χρήση αυτού από αρχεία και συλλογές. Η επιτυχής αναγνώριση μεγάλου αριθμού σχεδίων και η ροή της πληροφορίας μέσα από την αρχαιολογική τεκμηρίωση των ψηφιακών αρχείων, θα συμβάλει στην ευρύτερη κατανόηση του υλικού και στη λήψη εμπεριστατημένων αποφάσεων προληπτικής συντήρησης.
236767002	MAROLLI FLORA	Η τεχνική της ζωγραφικής του Ονούφριου Νεοκαστρίτη (16ος αι.): διερεύνηση των ζωγραφικών μεθόδων και υλικών σε ενυπόγραφα σύνολα και αξιοποίηση των πορισμάτων ως μέσο ταύτισης αποδιδόμενων έργων	ΜΑΣΤΡΟΘΕΩΔΩΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ , ΕΠΙΚ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	<ul style="list-style-type: none"> • ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ ΑΘΗΝΑ-ΓΕΩΡΓΙΑ, ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ • ΛΕΟΝΤΑΚΙΑΝΑΚΟΥ ΕΙΡΗΝΗ-ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΠΙΚ.ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΑΣΗΣ ΠΡΟΪΟΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ 	8/29-2-2024	Στα μέσα του 16ου αιώνα, στην Κεντρική Αλβανία και την Δυτική Μακεδονία, εμφανίζεται μια ισχυρή καλλιτεχνική προσωπικότητα, ο ζωγράφος Ονούφριος ο Αρχιεπίσκοπος ή Νεοκαστρίτης. Υφίσταται τέσσερα τοιχογραφικά σύνολα που φέρουν την υπογραφή του ζωγράφου, ενώ βάσει τερατονομικών χαρακτηριστικών στον ίδιο αποδίδονται τέσσερα επιπλέον σύνολα τοιχογραφιών. Τα ενυπόγραφα και αποδιδόμενα στον Ονούφριο έργα καλύπτουν το διάστημα μεταξύ των ετών 1537 και 1554. Επιπλέον, τα αξιοσημεία χαρακτηριστικά της ζωγραφικής του Ονούφριου εντοπίζονται σε μεγάλο αριθμό αναυπόγραφων φορητών εικόνων. Στο πλαίσιο της προτεινόμενης διατριβής θα πραγματοποιηθεί συγκριτική μελέτη ενυπόγραφων και αναυπόγραφων τοιχογραφιών του Ονούφριου καθώς και αντιπροσωπευτικής ομάδας αποδιδόμενων σε αυτόν φορητών εικόνων. Η μελέτη θα επικεντρωθεί στην συστηματική καταγραφή των υλικών και τεχνικών κατασκευής των υπ' όψιν έργων μέσω αξιοποίησης των επεμβατικών και μηεπεμβατικών απεικονιστικών, φασματοσκοπικών και χρωματογραφικών αναλυτικών τεχνικών. Έμφαση θα δοθεί στη διερεύνηση του είδους και του τρόπου/τεχνικής χρήσης των χρωστικών και λοιπών υλικών ζωγραφικής, με επίτερο στόχο την πλήρη τεκμηρίωση της τεχνολογίας κατασκευής των εκτελεσμένων ενυπόγραφων και αποδιδόμενων στον Ονούφριο έργων. Έτσι, θα καταστεί εφικτή η αποκάλυψη των ιδιαιτέρων τεχνικών χαρακτηριστικών της ζωγραφικής του Ονούφριου, τα οποία θα συμβάλουν καθοριστικά στην προσπάθεια της πλήρους αποτίμησης του έργου του σπουδαίου αυτού ζωγράφου. Επιπροσθέτως, τα δεδομένα που θα προκύψουν θα αξιοποιηθούν για την ταύτιση αποδιδόμενων/άγνωστων έργων του ζωγράφου, ενώ θα εμπλουτιστούν σημαντικά τις γνώσεις σχετικά με τα υλικά και τις τεχνικές κατασκευής φορητών εικόνων και τοιχογραφιών κατά τον 16ο αιώνα. Τέλος, η προτεινόμενη διατριβή θα συμβάλει καθοριστικά στην εν γένει ορθολογική διαχείριση των υπ' όψιν έργων, καθώς θα περιλαμβάνει και την τεκμηρίωση και λεπτομερή καταγραφή της κατάστασης διατήρησής τους.
236767003	ΚΑΡΑΜΟΥΖΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Ψηφιακή αποκατάσταση πολύχρωμων ειδωλίων από πηλό κλασικής και ελληνιστικής περιόδου	ΜΑΚΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ , ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	<ul style="list-style-type: none"> • ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, ΑΝ.ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ • ΜΠΡΕΚΟΥΛΑΚΗ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ, ΚΥΡΙΑ ΕΡΕΥΝΗΤΡΙΑ, ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΕΥΝΩΝ, ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ 	8/29-2-2024	Η έρευνα αυτή επιχειρεί να μελετήσει την ψηφιακή αποκατάσταση αρχαιολογικών ανασκαφικών αντικείμενων από πηλό με πολυχρωμία κλασικής και ελληνιστικής περιόδου. Πρόκληση αποτελεί η παραγωγή νέας επιστημονικής γνώσης σχετικά με τον τρόπο παρουσίασης της ψηφιακής τους αποκατάστασης σύμφωνα με ασφαλή δεδομένα και τεκμηριωμένα επιχειρήματα. Με αυτόν τον τρόπο επιχειρείται προσέγγιση και απόδοση της αρχικής όψιν που θα δίδεταν εκείνη την εποχή τα ειδώλια. Περίετρα ή μη επιχειρήματα να αποτυπώνεται μόνο επιστημονικά η εικόνα τέτοιου είδους αντικείμενων της πολιτιστικής κληρονομιάς. Στην προσπάθεια αυτή αναλύονται ζητήματα που αφορούν τη διασφάλιση μέσω της αποτύπωσης κάθε ανάθεσης ή οργανικού συστατικού από τα οποία αποτελείται ένα πολύχρωμο ειδώλιο, καθώς και τις διαδικασίες που ερμηνεύουν και κατοχυρώνουν με ψηφιακό τρόπο τα αντικείμενα. Τα σώματα αυθεντικά υλικά αφού προοριζόταν αρχικά είναι σε θέση να μεταφέρονται στο ψηφιακό αρχείο τους πληροφόρησης, ακόμη και να μεταβάλλονται όπως άλλωστε η ίδια ζωή η ανασκαφικού υλικού. Πρωτίστως όμως με αυτήν την καταγραφή μπορεί να επιχειρηθεί η καλύτερη αναγνωσιμότητά τους, καθώς οι ικανότητες που παρέχει το ψηφιακό περιβάλλον οδηγεί στη δημιουργία ευδιάκριτων ερμηνευτικών αποτελεσμάτων. Δεδομένα και πληροφορίες που προκύπτουν από την ανάλυση του ειδωλίου πρόκειται να ενσωματωθούν στο αντίστοιχο ψηφιακό περιβάλλον, δίνοντας κατευθυνόμενες σε πολλές εφαρμογές, ενώ στον τομέα της πολιτιστικής κληρονομιάς η ερμηνεία των καλύτερων αποκαταστάσεων επανεισαγωγής και παράλληλα προτεινόμενα μεθοδολογία διαχείρισης για αποσιώζονται μέλη ή περιοχές. Διηλεκτή ή γνωστική επένδυση ενός πρωτότυπου που αφορά τόσο τη μορφολογική, όσο και την χρωματική αποκατάσταση των ειδωλίων επιβάλλεται να προσδιοριστεί. Έτσι μελετάται το πώς διαμορφώνονται οι επιμέρους φόρμες στα ψηφιακά σε πραγματική κλίμακα, δηλαδή πως αυτά φέρουν στη συγκεκριμένη οπτική του σώματος ενός ανθρωπίνου μοντέλου. Αυτή η αμφίδρομη διαδικασία μέσα από τις ψηφιακές εφαρμογές μπορεί να δώσει κατευθυνόμενες για την αποκατάσταση τμημάτων που αποσιώζονται, καλύτερων επιμηθιών που έχουν δημιουργηθεί και νέες προοπτικές ερμηνείας στα αρχαιολογικά αντικείμενα. Βέβαια όλη η παραπάνω διαδικασία ερμηνείας στα να πραγματοποιείται εξ ολοκλήρου και αποκλειστικά στο ψηφιακό περιβάλλον, χωρίς την αναστορά που παρέχει το ανθρώπινο μοντέλο, αλλά με διαδικασίες σε προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών όπου η ενδυμασία και τα είδη καλλιπασμο απομονώνονται ψηφιακά από το αυθεντικό ειδώλιο, δέχεται εργασίες επιμετάλλησης, ενώ στη συνέχεια τοποθετούνται στο αντίστοιχο εικονικό μοντέλο πλαισιωνόντάς το. Η διαδικασία αυτή αποτελεί μεγάλη πρόκληση, διηλεκτή να μπορεί η ενδυμασία που απορρέει από το πραγματικό ειδώλιο να εξαχθεί, στο ψηφιακό περιβάλλον και η τεχνολογία να είναι σε θέση να τοποθετεί τα ενδύματα με τους νόμους της φυσικής, της βαρύτητας, αποσιωπώντας όλες τις λεπτομέρειες του ανάγλυφου του ειδωλίου σώμα και των ποτισμών. Βέβαια για την καλύτερη διαχείριση τέτοιων περιπτώσεων αντικείμενων θα πρέπει να ερευνηθούν ακόμη και ενδεχόμενες λεπτομέρειες που διαφοροποιούν παλινδρομικά ειδώλια της πρώιμης κλασικής από την ύστερη ελληνιστική περίοδο. Το γεγονός αυτό καθιστά την μελέτη πρωτοποριακή σε πολλές εφαρμογές στους επαγγελματίες της Πολιτιστικής Κληρονομιάς, ιδιαίτερα στην Επιστήμη της Συντήρησης Αρχαιοτήτων δημιουργώντας πρωτόκολλα αποκατάστασης που επαναξιολογούν τόσο παλαιότερες συμπεριλήψεις, όσο ιδιαίτερα και για αποσιωζόμενα μέλη.
236767004	ΚΑΤΡΑΚΑΖΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ	Μεταξύ φθοράς και συντήρησης: Η προσέγγιση των ορίων και της σχέσης τους στα αρχιτεκτονικά κατάλοιπα, μέσω της επιστήμης των υλικών και των κοινωνικών επιστημών	ΘΕΟΥΛΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ , ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ, ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΗΡΗΣΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ	<ul style="list-style-type: none"> • ΚΑΤΑΠΟΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ, ΑΝ.ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ, ΤΜΗΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ • ΚΑΡΑΤΑΞΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, ΚΥΡΙΟΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ, ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΝΑΝΟΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΝΑΝΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ, ΕΚΕΦΕ "ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ" 	15/16-4-2024	Το αναπόφευκτο της φθοράς στο χρόνο είναι ένας κοινός τόπος, που απασιώχει τον άνθρωπο βιολογικά, κοινωνικά, και πολιτικά. Η έννοια της υλικής φθοράς και οι μορφές με τις οποίες εμφανίζεται στην πολιτιστική κληρονομιά φέρουν άλλοτε θετική και άλλοτε αρνητική επίδραση στον τρόπο που ερμηνεύονται και νοσηματοδοτούνται τα υλικά κατάλοιπα του μακρονοή ή κοντινού παρελθόντος της ανθρώπινης δραστηριότητας. Η προτεινόμενη διδακτορική έρευνα σχετίζεται στην προσέγγιση της σχέσης φθοράς – συντήρησης στα αρχιτεκτονικά κατάλοιπα από την σκοπιά της ποιότητας του περιβάλλοντος και της αλληλεπίδρασης της επιστήμης των υλικών και των κοινωνικών επιστημών. Μέσω αυτών των ερευνητικών κατευθύνσεων αναμένεται να συλλεχθούν πληροφορίες αναφορικά με το πώς η αντίληψη για την φθορά μπορεί να επηρεάσει τον σχεδιασμό ενεργειών συντήρησης (επεμβατικών, ή προληπτικών), το πότε αποδεχόμαστε την φθορά και το πώς διατηρούμε την πληροφορία που φέρει. Συνολικά, επιδιώκεται η κατανόηση των αυτών ποσότητες που διαμορφώνουν το πρόσωπο με το οποίο αξιολογείται η υλική φθορά, με επίτερο σκοπό τη συσχέτιση τους με μηχανισμούς φθοράς και εφαρμογές συντήρησης πορωδών υλικών.